

for disse Bænde skal man have Limfjordens Mafsestørrelse indført, og det Samme er antydet et Sted i Motiverne til §§ 7 og 11, hvor der tales om, at det vil være vanskeligt at fastsætte de for Limfjorden normerede Mafsestørrelser ogsaa for Fiskeriet paa Havet ud for de aabne Ryster, og at man derfor har troet at burde indskrænke deslige Regler til Fjordene. Men forøvrigt kan ifølge § 41 Indenrigsministeren under de der nævnte Bilkar endogsaa fastsætte et mindre Maal, end der er foreskrevet i Limfjorden. Man kan jo ikke lukke Diet for, at saadanne Begrænsninger for vore Indbænde — jeg skal bruge dette korte Udtryk for den lange Betegnelse, Fjorde, Vigge og andre lignende Indfjæringer fra Havet saavel som de smallere Sunde — jeg siger, man kan jo ikke et Dieblit mistkjende, at den første Følge af en saadan Indskrænkning vil blive et betydeligt økonomisk Tab for Fiskerne og for ikke saa af disse være ensbetydende med fuldstændig økonomisk Ruin. Naar man skal gaa til Foranstaltninger af en saadan Bestaffenhed, hvis Virkning man maa erkjende maa blive den, som jeg har nævnt — det erkjende Motiverne ogsaa — maatte man da spørge: Ja, hvad er da Mærket til, at man gaar dertil? Hvori søger man sin Berettigelse til at gaa til Foranstaltninger, som vilde tilsviæ Fiskerne, i det Mindste til at begynde med, saa store og saa overordentlig følelige Tab? Ja, hedder det i Motiverne, man antager, at der har fundet en Formindskelse af Fiskemængden Sted; det mener man er saadan en enstemmig Mening. Hvor jeg har havt Leilighed til at beskæftige mig med de Spørgsmaal — det er det Samme, om man søger tilbage for 2-400 Aar siden; saa langt have mine Forskninger leilighedsvis ført mig tilbage — finder man altid sats: Jo, i gamle Dage var Fiskeriet meget bedre, end det er nu. Jeg tror, at kunne sammenligne det med, naar gamle Folk sige: Ja, i vore unge Dage havde man Somre, som vare varme, og Vintre, hvor der var Sne og Kulde, ikke saadan som nu, hvor man ikke veed, om det er Vinter eller ikke. Jeg tror, det ligger i, at man altid med Hensyn til Ting, der ligge langt tilbage i Fortiden fastholder i sin Erindring Optrækterne, men Mellemeddene, de ordinære Tilstande, erindrer man ikke saa let, de fæstne sig ikke saaledes i Hukommelsen. Men det er mig iøvrigt ikke bekendt, at Fiskerne mene, at Fiskeriet er gaaet tilbage, eller at Fiskemængden er aftagen. Det har jeg ikke hørt. Jeg veed saa godt, og det veed jo Alle, som søge at stæffe sig

Rundskab om den Ting, at der er Variationer i Fiskeriet, at det ene Aar ikke er som det andet, et Aar er bedre, et andet slettere, ja, at der endogsaa er Perioder heri, som strække sig over et større eller mindre Antal Aar, men at Fiskemængden er gaaet tilbage, veed jeg ikke Noget om. Derimod veed jeg, at vi i dette Dieblit befinde os med Hensyn til Silden i en saa overvældende rig Periode, som vi kun kjende indtil 1808, da den daværende Sildeperiode hørte op, efter den Tid kom den først igjen, jeg tror i 1876, og det er denne Rigdomsperiode, vi nu ere midt i. Vi have jo formelig været oversvømmede med Sild, saa man ikke vidste, hvad man skulde gjøre med dem, naar de bleve fangede, og det har heller ikke altid kunnet betale sig at fange dem. Det er en ganske bekendt Sag. Derfor vil jeg ikke behøve nærmere at opholde mig derved eller søge at føre Bevis for Rigtigheden af, hvad jeg her siger derom. Men ogsaa med Hensyn til de andre Fiskearter er det mig ikke bekendt, at nogen væsentlig Aftagen har fundet Sted. Jeg tror kun, at der har fundet de Variationer Sted, som altid, og som Historien jo ofte, naar man søger tilbage i den, og de statistiske Meddelelser altid efterviser. Men sæt nu ogsaa, at der havde viist sig nogen Nedgang for Aaret 1886 — for det maa man lægge Mærke til, at i Regjeringsforslaget og de Dplysninger, som ledsage samme, er det kun Aarene 85-86, som der er statistiske Meddelelser om — sæt nu ogsaa, siger jeg, at der i 1886 i Mødsætning til 1885 havde paa dette eller hint Omraade fundet et ringere Fiskeri Sted, hvad beviser saa det? Det beviser jo kun, at det ene Aar ikke er som det andet, men efter de Tabeller, som ledsage de dette Lovforslag medgivne Dplysninger, ser man ikke en Gang med nogenjomhelst Sikkerhed, at noget Saadant har fundet Sted. Man ser f. Ex., naar man tager den Tabel for sig, der er trykt i Bilaget Side 209, og som handler om, hvor mange Torst, der ere fangede i 1885-86 — jeg skal nævne nogle enkelte Tal — at der fra Slagen til Strandby er fanget i begge Aar 40,000 Pund — det er naturligtvis runde Tal — ved Læssø i 1885 16,717 Pund, men i 1886 mange flere, nemlig 27,729 Pund. Ved Sæby i 1885 431,105 Pund, i 1886 mange flere, nemlig 536,000 Pund, og saaledes fremdeles. Naar man gaar Tabellen igjennem, finder man mange Steder, at der er i 1886 blevet fangt mange flere Pund Torst end i 1885, og ser man Totalsummen af alle Dpgjørelser efter, faar man ud, at